

Arrest

nr. 299 305 van 21 december 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN
Gaarveldstraat 111
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 juli 2023 tot beëindiging van het verblijf (bijlage 14ter).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 augustus 2023 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster treedt op 7 augustus 2019 in het huwelijk met de heer R.K., die als derdelander verblijfsgerechtigd is in België.

1.2. Op 10 september 2019 dient verzoekster bij de Belgische ambassade in Casablanca, Marokko, een aanvraag in voor de afgifte van een visum lang verblijf (type D), met het oog op gezinshereniging met haar echtgenoot in België. Het gevraagde visum wordt op 15 mei 2020 toegestaan.

1.3. Verzoekster betreedt op 13 augustus 2020 het Belgische grondgebied. Zij krijgt een elektronische A-kaart uitgereikt, geldig tot 12 augustus 2021.

1.4. Op 22 juli 2021 wordt beslist om verzoeksters A-kaart te verlengen voor de duur van één jaar, met name tot 12 augustus 2022.

1.5. Naar aanleiding van een nieuwe aanvraag van verzoekster tot verlenging van haar A-kaart beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie op 24 juli 2023 tot beëindiging van het verblijfsrecht van verzoekster. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 11, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 26/4, §1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van:

Naam: [E.M.]

Voorna(a)m(en): [J.]

Nationaliteit: Marokko

[...]

gemachtigd tot een verblijf op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden:

° de betrokkene voldoet niet meer aan één van de voorwaarden van artikel 10 van de wet (artikel 11, §2, eerste lid, 1°).

Betrokkene voldoet meer bepaald niet meer aan de voorwaarde bepaald in artikel 10§2, derde lid betreffende toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen van de referentiepersoon zoals bepaald in §5.

Betrokkene reisde op 13/08/2020 met een D-visum/B11 op basis van gezinshereniging naar België, dit in functie van dhr. [K.R.] [RR ...], hierna de referentiepersoon). Op 02/10/2020 werd betrokkene in het bezit gesteld van haar eerste A-kaart, geldig tot 12/08/2021. Daarna werd de A-kaart nogmaals verlengd tot 12/08/2022.

Betrokkene voldoet op basis van de voorgelegde stukken meer bepaald niet meer aan de voorwaarde bepaald in artikel 10 §2, 3de lid betreffende toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in §5. Uit de aangebrachte documenten blijkt dat de vervoegde vreemdeling (zijnde de referentiepersoon) niet voldoende bewijst dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10 §5 van de wet van 15/12/1980 om in haar eigen behoeften en deze van zijn familieleden te voorzien zodat zij niet ten laste zouden vallen van de openbare overheden. Deze bestaansmiddelen moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Art. 10§5 gaat als volgt: “§ 5. De bestaansmiddelen bedoeld in § 2 moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie [3 en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet]3.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslag, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de inschakelingsuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de vreemdeling bij wie men zich voegt, kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.”

Op 28/06/2021 heeft onze dienst een aanvraag tot verlenging van haar machtiging tot verblijf ontvangen.

Betrokkene maakte de volgende stukken over:

- verklaring lidmaatschap De Voorzorg dd. 17/06/2022 op naam van de referentiepersoon en betrokkene waaruit blijkt dat alle gezinsleden zijn aangesloten bij de mutualiteit
- blanco strafregister dd. 24/06/2022 op naam van betrokkene
- huurovereenkomst + registratiestempel op naam van de referentiepersoon
- attesten van het OCMW dd. 24/06/2022 op naam van de referentiepersoon en betrokkene met de info dat zij geen leefloon ontvangen
- 7 deelcertificaten op naam van betrokkene dd. 17/06/2021; 18/06/2021; 29/10/2021; 31/10/2021; 18/01/2022; 25/02/2022; en 31/03/2022. Hieruit blijkt dat zij de Nederlandse lessen 'Nederlands als tweede taal' in richtgraad 1 en 2 heeft vervolledigd.
- begeleidende brief van de externe boekhouder van de referentiepersoon dd. 23/06/2022. Op deze begeleidende brief staat o.a. dat de referentiepersoon "startte als zelfstandige in hoofdberoep vanaf 01/04/2021, dat de omzet tussen 01/04/2021 en 31/12/2021 lag op 15077,54 euro", en dat de winst volgens de boekhouder 6627,54 euro bedroeg.
- aanslagbiljet dd. 16/09/2021 op naam van betrokkene en de referentiepersoon aangaande de inkomsten van 2020

Op basis van deze voorgelegde stukken concludeerde onze dienst dat wij onvoldoende informatie hadden gekregen omtrent de bestaansmiddelen van de referentiepersoon. Gezien niet alle door ons opgevraagde documenten (gestipuleerd in onze instructie tot verlenging van de A-kaart dd. 22/07/2021) werden overgemaakt, stelden wij op 06/09/2022 een hoorrecht waarin we betrokkene erop wijzen dat we niet alle noodzakelijke documenten hebben ontvangen en dat zij, op basis van de voorgelegde documenten, niet voldoet aan de voorwaarden voor de verlenging van haar verblijfsmachtiging. In deze instructie vroegen wij volgende stukken op zodat wij onze analyse konden uitvoeren:

"U legt enkel een verklaring voor van de boekhouder en het aanslagbiljet met inkomsten van 2020. Op basis van deze documenten is het voor onze dienst onduidelijk wat de inkomsten zijn van de referentiepersoon. Gelieve ons de volgende stukken te bezorgen:

- loonfiches van de referentiepersoon van de periode augustus 2021 tot en met augustus 2022,
- bewijzen van betaling van dat loon op de individuele rekening in de vorm van rekeninguittreksels,
- bewijs van aansluiting bij de sociale kas, en
- bedrag van de sociale bijdragen van de voorbije vier kwartalen in de vorm van facturen.

Indien u zelf over bestaansmiddelen beschikt, staat het u vrij om deze bewijzen voor te leggen."

Verder vroegen wij bewijzen op die onze dienst moeten toelaten om de situatie van betrokkene te onderzoeken zoals gesteld in artikel 11§2 voorlaatste lid van de wet van 15.12.1980 waarin staat: "Bij beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van het eerste lid 1° tot 4° houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst", staat het u vrij alle documenten aan te brengen die u hiervoor nodig acht."

Deze instructie werd op 06/09/2022 door betrokkene betekend.

Op 12/09/2022 ontvangt onze dienst als reactie hierop de volgende documenten:

- documenten van de boekhouder: 'inkomsten volgens boekhouding van de periode 30/06/2021 t.e.m. 31/08/2022'. Hieruit blijkt dat de onderneming van de referentiepersoon in deze periode naar verluidt na aftrek van de kosten 26.752,09 euro winst boekte.
- documenten Liantis op naam van de referentiepersoon:
 - *loopbaanattest dd. 07/09/2022 met de info dat hij op 01/04/2021 startte als zelfstandige in hoofdberoep
 - *vervaldagberichten dd. 23/04/2021; 23/07/2021; en 22/10/2021 dat hij telkens 748,11 euro aan sociale bijdrage voor het 2de, 3de en 4de kwartaal van 2021 dient te betalen.
 - *vervaldagberichten dd. 28/01/2022; 29/04/2022 en 29/07/2022 dat hij telkens 780,92 euro aan sociale bijdrage voor het 1ste, 2de en 3de kwartaal van 2022 dient te betalen.
- bijlage als attest voor opmaken van de fiscale aangifte, met daarop de info dat de referentiepersoon voor 2021 in totaal aan 2244,33 euro aan sociale bijdragen betaalde.
- ongedateerd document van de boekhouder: 'bijlage bij de aangifte personenbelasting' met info over de omzetvergelijking

- verrichtingen van de rekening van de referentiepersoon van de periode 27/09/2021 t.e.m. 22/10/2021, en van de periode 21/03/2022 t.e.m. augustus 2022.
- hetzelfde reeds voorgelegde aanslagbiljet dd. 16/09/2021 op naam van betrokkene en de referentiepersoon aangaande de inkomsten van 2020 Op 28/06/2023 ontvangt onze dienst nog bijkomende stukken:
- de bijlage 15 van betrokkene die telkens werd verlengd
- attest gezinssamenstelling dd. 28/06/2023
- geboorteakte van het gemeenschappelijke kind [K.] °2023
- verklaring lidmaatschap De Voorzorg dd. 16/06/2023 waaruit blijkt dat alle gezinsleden zijn aangesloten bij de mutualiteit -attesten van het OCMW dd. 21/06/2023 26/06/2023 met de info dat zij en de referentiepersoon geen leefloon ontvangen
- uittreksel strafregister van betrokkene, dd. 28/06/2023
- de reeds voorgelegde huurovereenkomst + registratiestempel op naam van de referentiepersoon
- 3 bijkomende deelcertificaten op naam van betrokkene dd. 25/10/2022, 19/01/2023 en 24/01/2023. Hieruit blijkt dat zij nog steeds Nederlandse lessen heeft gevolgd.
- verrichtingen van de rekening van de referentiepersoon van de periode april 2022 t.e.m. oktober 2022, van januari 2023 t.e.m. februari 2023, en van april 2023 t.e.m. juni 2023
- aanslagbiljet dd. 23/02/2022 op naam van betrokkene en referentiepersoon omtrent de inkomsten van 2021
- loonfiche 281.10 dd. 14/02/2023 op naam van de referentiepersoon met de info dat hij van het Office National des Vacances Annuelles 4029,06 aan vakantiegeld zou hebben gekregen.
- balans/resultatenrekening dd. 22/03/2023 op naam van de referentiepersoon documenten Liantis op naam van de referentiepersoon:
- *loopbaanattest Liantis dd. 19/06/2023 op naam van de referentiepersoon met de reeds voorgelegde info dat hij op 01/04/2021 startte als zelfstandige in hoofdberoep
- *vervaldagberichten dd. 29/07/2022; 28/10/2022, 27/01/2023, en 28/04/2023 dat hij telkens (in chronologische volgorde) 780,92 euro, 780,92 euro, 874,19 euro en 874,19 euro aan sociale bijdragen dient te betalen

Tot op heden heeft onze dienst geen andere stukken ontvangen.

De voorgelegde aanslagbiljetten dd. 16/09/2021 en 23/02/2022 handelen over de inkomsten van de referentiepersoon van 2020 en 2021. Gezien de referentiepersoon cf. de voorgelegde loopbaanattesten pas in april 2021 als zelfstandige startte, kan onze dienst het oudste aanslagbiljet niet in aanmerking nemen daar het geen actueel beeld kan schetsen van de inkomsten van de referentiepersoon in zijn huidige activiteit. loopbaanattesten van Liantis nemen wij eveneens niet in aanmerking als bewijs van stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen: het stipuleert enkel dat hij startte met een zelfstandige activiteit. Onze dienst beweert niet dat de referentiepersoon geen zelfstandige activiteit uitvoerde/uitvoert, maar dat dit attest ons geen verdere informatie geeft over aard, stabiliteit en regelmaat van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon. Het aanslagbiljet van 23/02/2022 geeft aan dat de referentiepersoon in 2021 19.497,29 euro bruto aan opzeggings- en inschakelings-vergoedingen zou hebben ontvangen en dat de brutowinst van zijn onderneming in 2021 op 14.409,90 euro zou liggen. Ook geeft het aan dat de referentiepersoon nog een deel loon zou hebben ontvangen, dit hoogstwaarschijnlijk uit zijn activiteit als loontrekkende. Dat loon kunnen wij ook niet in aanmerking nemen daar hij op 01/04/2021 startte als zelfstandige. De opzeggings- en inschakelingsvergoedingen worden echter niet gestaafd door stukken waaruit wij kunnen concluderen dat deze wel degelijk stabiel, regelmatig en voldoende zijn. Bijgevolg kan dit aanslagbiljet ons ook niet meer concrete info geven over de huidige aard van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

De te betalen sociale bijdrage van de periode 2021 en 2022 bedroeg altijd tussen de +- 750 en 780 euro. Voor 2023 lag dit rond +- 870 euro. Dit zijn telkens minima van kwartaalbetalingen als zelfstandige met indexering. Dit is het forfait dat betaald wordt door startende zelfstandigen en kan dus niet dienen als bewijs van effectieve inkomsten. Bijgevolg nemen wij dit niet in aanmerking. De bijlage waarop staat dat de referentiepersoon in 2021 in totaal 2244,33 euro aan sociale bijdrage betaalde, herhaalt enkel de reeds voorgelegde te betalen bedragen die met de vervaldagberichten werden aangetoond.

De loonfiche 281.10 dd.14/02/2023 geeft aan dat hij van het Office National des Vacances Annuelles 4029,06 aan vakantiegeld zou hebben gekregen. Het is voor onze dienst echter onduidelijk in welke context dit gebeurde, en indien betrokkene dit eventueel verkreeg uit tewerkstelling als loontrekkende uit in 2021. Bijgevolg kunnen wij dit niet in aanmerking nemen als bewijs van stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen.

De boekhouder verklaart dd. 23/06/2022 dat de omzet van de onderneming van de referentiepersoon tussen de periode van 01/04/2021 en 31/12/2021 naar verluidt 15077,54 euro bedroeg, en dat de winst volgens de boekhouder 6627,54 euro inhield. Bij de stukken die wij op 12/09/2022 hebben ontvangen verklaart de boekhouder het volgende: 'inkomsten volgens boekhouding van de periode 30/06/2021 t.e.m. 31/08/2022'. Hieruit blijkt dat de onderneming van de referentiepersoon in deze periode naar verluidt na aftrek van de kosten 26.752,09 euro winst boekte. De balans/resultatenrekening dd. 22/03/2023 geeft aan dat de onderneming in 2022 blijkbaar 40.422,44 winst boekte. Wij concluderen dat de stukken van de boekhouder louter over verklaringen van derden (zijnde de boekhouder) zijn. Wat hiervan voor het persoonlijk gebruik voor betrokkene en het gezin overblijft, kan hieruit niet opgemaakt worden. Aangezien de boekhouder dit opstelt aan de hand van documenten en verklaringen die geleverd worden door zijn klant (zijnde de referentiepersoon), beschouwen we dit document als verklaring op eer en volstaat dit niet om de inkomsten van de referentiepersoon te bewijzen. Ook het ongedateerd document van de boekhouder: 'bijlage bij de aangifte personenbelasting' met info over de omzetvergelijking nemen wij in deze context niet in aanmerking. Het is ons ook niet duidelijk indien het gezin wel degelijk beschikt over dit aangegeven 'inkomen'. De resultatenrekening van 2022 geeft dan wel aan dat de onderneming winsten zou boeken, maar de referentiepersoon toont niet aan de hand van andere bewijsstukken aan wat er dan effectief van deze winst wordt gebruikt om in het onderhoud van zijn gezin te voorzien, noch dat deze winst wordt vertaald in stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen. Op basis van de voorgelegde stukken is dit niet duidelijk. Verder werden ook geen andere bewijsstukken voorgelegd om dit document te staven. Concluderend kunnen de omzet en de aangegeven winst van het bedrijf niet worden gekoppeld aan effectieve inkomsten aan de hand van o.a. loonfiches.

Betrokkene legde wel een aantal verrichtingen voor. Wij lezen dat dit over stortingen gaat van RK Service op de rekening van de referentiepersoon en die gaan als volgt:

-27/09/2021: 800 euro
-08/10/2021: 1000 euro
-21/10/2021: 1000 euro
-22/10/2021: 1000 euro, nogmaals diezelfde dag om 22u39 1000 euro (=2000 euro in totaal)

-21/03/2022: 1500 euro
-27/04/2022: 1500 euro
-26/05/2022: 1000 euro, nogmaals diezelfde dag om 23u01 3000 euro (=4000 euro in totaal)
-30/06/2022: 1000 euro
-27/07/2022: 1100 euro
-15/08/2022: 1000 euro
-14/09/2022: 1500 euro
-27/10/2022: 7.112,34 euro (terugbetaling FOD Financiën)

-06/01/2023: 1600 euro
-21/01/2023: 2000 euro (=3600 euro in totaal voor de maand januari)
-28/02/2023: 1500 euro

-29/04/2023: 1500 euro
-31/05/2023: 1800 euro
-24/06/2023: 1800 euro

Op basis van de nieuw voorgelegde documenten is het nog steeds onmogelijk om een juiste inschatting te maken van de inkomsten van de referentiepersoon. Wij kregen dan wel zicht op een aantal verrichtingen, toch stelt onze dienst zich vragen bij de aard hiervan. Ten eerste stellen wij een hiaat vast tussen oktober 2021 en februari 2022. Bijgevolg is het voor onze dienst volstrekt onduidelijk over welke inkomsten de referentiepersoon beschikte. De storting van FOD Financiën interpreteren wij niet als een storting van de eventuele vergaarde inkomsten van de referentiepersoon uit zijn onderneming. Het is eveneens onduidelijk waarom deze periode niet werd toegelicht. Hetzelfde geldt voor de maanden november 2022, december 2022 en maart 2023: niets daarvan werd voorgelegd. Ten tweede moeten wij vaststellen dat de stortingen in het algemeen om onverklaarbare redenen zeer sterk schommelen, en absoluut geen blijk kunnen geven van enige stabiliteit en regelmaat. Gezien deze stortingen niet kunnen worden geverifieerd door/gekoppeld aan loonfiches of andere stukken, voldoen deze stortingen volgens onze dienst niet aan de voorwaarde van art. 10§5, 1°.

Betrokkene kreeg ook de kans om in navolging van ons hoorrecht dd. 06/09/2022 haar eigen bestaansmiddelen voor te leggen. Zij liet dit echter na te doen.

We concluderen dat op basis van de voorgelegde documenten het onmogelijk is om een juiste inschatting te maken van de inkomsten van de referentiepersoon. Een behoefteanalyse, waarvan sprake in artikel 10ter §2, tweede lid van de wet van 15.12.1980 moet niet worden gemaakt aangezien niet werd vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn, wel dat ze niet in aanmerking kunnen worden genomen.

Wij concluderen dat betrokkene niet heeft aangetoond dat de voorwaarden gestipuleerd in art.10§2, derde lid betreffende toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in §5, werden voldaan. De machtiging tot verblijf van betrokkene kan dus overeenkomstig artikel 11, §2 eerste lid worden beëindigd.

Betrokkene kan niet verder gemachtigd worden omdat hij niet aan de uitzonderingsgrond voldoet zoals opgenomen in het tweede lid van art. 11, §2. Betrokkene verblijft nog geen 5 jaar in België na de afgifte van de bijlage 15bis/afgifte van de eerste A-kaart. De afgifte dit document dateert immers van 02/10/2020, dat is minder dan 5 jaar geleden. Een verblijf van minder dan 5 jaar wordt niet als onoverkomelijk lang beschouwd waardoor betrokkene geen aansluiting meer zou kunnen vinden of geen voeling meer zou kunnen hebben met het land waarvan hij de nationaliteit draagt.

Betrokkene voldoet evenmin aan de uitzonderingsgrond zoals voorzien in het vierde lid van art.11 §2. Nergens in het dossier blijkt daarvan sprake te zijn.

Overeenkomstig het voorlaatste lid van art. 11, §2 dient ook rekening gehouden te worden met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon, met de duur van zijn verblijf in het Rijk, met het bestaan van familiebanden of culturele en sociale banden met zijn land van herkomst. Daartoe werd betrokkene uitgenodigd in onze instructie van 06/09/2022.

Betrokken legde stukken voor omtrent haar gevolgde Nederlandse lessen. De communicatie van de gemeenteambtenaar geeft ook aan dat betrokkene zich inzet om Nederlands te leren. Wij beweren niet dat betrokkene de Nederlandse lessen niet heeft gevolgd, noch dat zij geen intentie heeft om deze landstaal onder de knie te krijgen. Dit zijn echter louter bewijzen van integratie die mogen verwacht worden van elke vreemdeling die zich in het Rijk wil vestigen. Dergelijke cursussen zijn een minimale (en vaak bij wet verplichte!) inspanning die van een vreemdeling mag verwacht worden die zich in België wenst te vestigen, en is dus evenzeer geen bewijs van een bijzondere band of integratie met België. Ook het feit dat in het administratief dossier een blanco strafregister van betrokkene zit, doet geen afbreuk aan onze vaststelling. Hetzelfde geldt voor de voorgelegde attesten van de mutualiteit en de huurovereenkomst met registratie. Deze bevestigen enkel dat beiden zijn aangesloten bij een mutualiteit en dat er een huurovereenkomst werd afgesloten, en dat betrokkene een blanco strafregister heeft. Dit geeft ons geen informatie omtrent de bestaansmiddelen van de referentiepersoon, noch geeft het blijk van een bijzondere band of integratie met België. Hetzelfde geldt voor de voorgelegde attesten van het OCMW. Die geven louter aan dat betrokkene en referentiepersoon op dat moment geen steun ontvangen, en niet over welke effectieve bestaansmiddelen men beschikt.

Betrokkene woont samen met haar echtgenoot/referentiepersoon en hun gemeenschappelijk kind [K.K.] (°2023), zie ook het voorgelegde attest van gezinssamenstelling en de geboorteakte. Echter, het feit dat betrokkene samenwoont met haar echtgenoot/referentiepersoon en hun gemeenschappelijk kind doet geen afbreuk aan de bestaansmiddelenvoorwaarde. Het feit dat betrokkene gehuwd is, ontslaat haar niet van de verplichting te voldoen aan de wettelijke voorwaarden voor haar verblijfsrecht. Ook het feit dat betrokkene momenteel samenwoont met haar echtgenoot/referentiepersoon en hun kind, ontslaat haar niet van de verplichting te voldoen aan de wettelijke voorwaarden voor haar verblijfsrecht. Het feit dat de referentiepersoon momenteel nog steeds over verblijfsrecht beschikt, geeft betrokkene eveneens niet automatisch recht op verblijf op basis van gezinshereniging. De verblijfsmachtiging van de referentiepersoon komt met onze beslissing op geen enkele manier in het gedrang.

Betrokkene werd in ons hoorrecht dd. 06/09/2022 uitgenodigd om haar bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met haar land van herkomst' toe te lichten. Wij stellen vast dat er geen stukken of informatie door betrokkene werd voorgelegd. Bijgevolg heeft onze dienst geen zicht op concrete elementen waaruit blijkt dat betrokkene zich niet –zij het tijdelijk- kan verplaatsten naar het land van herkomst. Ook medische elementen – voor zover deze van toepassing zijn- worden niet aangegeven.

Het feit dat het gemeenschappelijke kind hier is geboren, ontkent onze dienst niet. Echter, gezien de zeer jonge leeftijd van het kind acht onze dienst het niet onmogelijk men als gezin zich elders kunnen vestigen.

Er ligt niets voor waaruit zou moeten blijken dat er sprake zou zijn van een uitzonderlijke afhankelijkheidsrelatie met één, meerdere en/of zelfs alle van haar familieleden, waardoor een eventuele schending van artikel 8 EVRM met betrekking tot één van deze familieleden dan ook niet aannemelijk wordt gemaakt. Wij achten het niet onmogelijk dat betrokkene via dat de moderne communicatie-middelen in contact kan blijven met de referentiepersoon en kind. Er worden geen elementen naar voor gebracht waarom dit niet mogelijk zou zijn. Een andere mogelijkheid is om, gezien de zeer jonge leeftijd van het kind, mee te reizen met betrokkene om van daaruit een aanvraag (eventueel gezinshereniging) in te dienen. Onze dienst beweert niet dat betrokkene absoluut geen band kan of zou mogen hebben met zijn inwonende gezinsleden. Er wordt ons door betrokkene gewoonweg geen doorslaggevende informatie hieromtrent meegedeeld, waardoor wij concluderen dat de aard en de hechtheid van de gezinsband van betrokkene met haar gezinsleden niet in die mate hem verder kan machtigen tot verblijf. Dit gezin dat sinds geruime tijd samenwoont, kan volgens onze dienst het leven dan ook elders samen verderzetten.

Door betrokkene wordt niet duidelijk noch aannemelijk gemaakt in welke mate het 'hoger belang van het kind' zou worden geschaad door onze beslissing om haar verblijfsmachtiging in te trekken. Overeenkomstig de bepalingen van de wet is er geen uitzondering voorzien op de middelenvereiste voor zover er gemeenschappelijke kinderen zijn. Dit doet geen afbreuk aan 'het belang van het kind', want zodra de referentiepersoon wel toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen heeft, staat het betrokkene vrij een nieuwe aanvraag gezinshereniging in te dienen.

Let wel: het kind is echter op geen enkele manier verplicht om België te verlaten om hun vader/moeder te vergezellen, dit is de verantwoordelijkheid van de ouders om deze kwestie te overwegen. Bijgevolg is het geen verplichting dat het kind hun vertrouwde omgeving zouden moeten verlaten. Vermits er geen informatie wordt gegeven, concludeert onze dienst dat de veiligheid en het emotionele welzijn van de kinderen niet dusdanig wordt bedreigd of verstoord wanneer betrokkene zich voor een korte periode naar het buitenland zou begeven om een verblijfsaanvraag (al dan niet gezinshereniging) in te dienen via de wet voorziene procedure. Er werden overtuigende elementen naar voor gebracht die getuigen dat het kind in een danig kwetsbare situatie zou kunnen verkeren waarbij de aanwezigheid van betrokkene ten allen tijde van elementair belang is, noch waarom het kind niet zou kunnen meereizen voor een korte periode, én ook niet waaruit wij zouden kunnen concluderen dat wij betrokkene alsnog moeten machtigen tot verblijf.

Andere familiale banden werden niet voorgelegd.

Betrokkenes duur van verblijf in België bedraagt, zoals reeds eerder besproken, minder dan 5 jaar. Vandaar dat het dan ook intrekbaar is overeenkomstig art. 11, §2, tweede lid. Een verblijf van minder dan 5 jaar wordt niet als onoverkomelijk lang beschouwd waardoor betrokkene geen aansluiting meer zou kunnen vinden of geen voeling meer zou kunnen hebben met het land waarvan zij de nationaliteit draagt."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, van artikel 24 van het Handvest voor de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 10, §§ 2 en 5, 10ter, § 2, lid 2, 11, § 2 en 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het proportionaliteits- en het evenredigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht, van het vertrouwensbeginsel, van het rechtszekerheidsbeginsel en van het hoorrecht.

In een eerste onderdeel van het middel stelt zij als volgt:

"- Wat betreft de toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen van de referentiepersoon: Artikel 10§ 5 Vw. gaat als volgt:

[...]

Verzoekster maakte de volgende stukken over die betrekking hebben op de inkomsten:

-attesten van het OCMW dd. 24/06/2022 op naam van de referentiepersoon en betrokkene met de info dat zij geen leefloon ontvangen

-begeleidende brief van de externe boekhouder van de referentiepersoon dd. 23/06/2022. Op deze begeleidende brief staat o.a. dat de referentiepersoon "startte als zelfstandige in hoofdberoep vanaf 01/04/2021, dat gerealiseerde omzet tussen 01/04/2021 en 31/12/2021 lag op 15 077,54 euro, en dat de winst na aftrek van de kosten over deze periode lag op 6627,54.

-aanslagbiljet dd. 16/09/2021 op naam van betrokkene en de referentiepersoon aangaande de inkomsten van 2020

Op basis van deze voorgelegde stukken concludeerde verwerende partij dat zij onvoldoende informatie hadden gekregen omtrent de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Op 06.09.2022 kreeg verzoekster een hoorrecht waarin ze erop gewezen werd dat ze niet alle noodzakelijke documenten hadden ontvangen en dat zij, op basis van de voorgelegde documenten, niet voldoet aan de voorwaarden voor de verlenging van haar verblijf machtiging. In deze instructie werd gevraagd om volgende stukken over te maken:

- loonfiches van de referentiepersoon van de periode augustus 2021 tot en met augustus 2022,
- bewijzen van betaling van dat loon op de individuele rekening in de vorm van rekeninguittreksels,
- bewijs van aansluiting bij de sociale kas, en
- bedrag van de sociale bijdragen van de voorbije vier kwartalen in de vorm van facturen.

Verder werd er naar bewijzen gevraagd die verwerende partij moeten toelaten om de situatie van verzoekster te onderzoeken zoals gesteld in artikel 11§2 voorlaatste lid Vw. waarin staat: "Bij beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van het eerste lid 1° tot 4° houdt de minister of Zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst", staat het u vrij alle documenten aan te brengen die u hiervoor nodig acht."

Op 12.09.2022 maakte verzoekster nog de volgende documenten over:

- documenten van de boekhouder. 'inkomsten volgens boekhouding van de periode 30/06/2021 t.e.m. 31/08/2022' Hieruit blijkt dat de onderneming van de referentiepersoon in deze periode naar verluidt na aftrek van de kosten 26.752,09 euro winst boekte.
- documenten Liantis op naam van de referentiepersoon:
 - loopbaanattest dd. 07/09/2022 met de info dat hij op 01/04/2021 startte als zelfstandige in hoofdberoep
 - vervaldagberichten dd. 23/04/2021; 23/07/2021, en 22/10/2021 dat hij telkens 748,11 euro aan sociale bijdrage voor het 2de, 3de en 4de kwartaal van 2021 dient te betalen. 'vervaldagberichten dd. 28/01/2022; 29/04/2022 en 29/07/2022 dat hij telkens 780,92 euro aan sociale bijdrage voor het 1 ste , 2de en 3de kwartaal van 2022 dient te betalen.
 - bijlage als attest voor opmaken van de fiscale aangifte, met daarop de info dat de referentiepersoon voor 2021 in totaal aan 2244,33 euro aan sociale bijdragen betaalde.
 - ongedateerd document van de boekhouder: 'bijlage bij de aangifte personenbelasting' met info over de omzetvergelijking
 - verrichtingen van de rekening van de referentiepersoon van de periode 27/09/2021 t.e.m. 22/10/2021, en van de periode 21/03/2022 t.e.m. augustus 2022.
 - hetzelfde reeds voorgelegde aanslagbiljet dd. 16/09/2021 op naam van betrokkene en de referentiepersoon aangaande de inkomsten van 2020

Op 28.06.2023 heeft verzoekster nog op eigen initiatief de volgende bijkomende stukken overgemaakt:

- de bijlage 15 van betrokkene die telkens werd verlengd
- attest gezinssamenstelling dd. 28.06.2023 -geboorteakte van het gemeenschappelijke kind [K.]
- verklaring lidmaatschap De Voorzorg dd. 16/06/2023 waaruit blijkt dat alle gezinsleden zijn aangesloten bij de mutualiteit
- attesten van het OCMW dd. 21/06/2023 26/06/2023 met de info dat zij en de referentiepersoon geen leefloon ontvangen
- uittreksel strafregister van betrokkene, dd. 28/06/2023
- de reeds voorgelegde huurovereenkomst + registratiestempel op naam van de referentiepersoon
- 3 bijkomende deelcertificaten op naam van betrokkene dd. 25/10/2022, 19/01/2023 en 24/01/2023. Hieruit blijkt dat zij nog steeds Nederlandse lessen heeft gevolgd.
- verrichtingen van de rekening van de referentiepersoon van de periode april 2022 t.e.m. oktober 2022, van januari 2023 t.e.m. februari 2023, en van april 2023 t.e.m. juni 2023
- aanslagbiljet dd 23/02/2022 op naam van betrokkene en referentiepersoon omtrent de inkomsten van 2021
- loonfiche 281.10 dd. 14/02/2023 op naam van de referentiepersoon met de info dat hij van het Office National des Vacances Annuelles 4029,06 aan vakantiegeld zou hebben gekregen.
- balans/resultatenrekening dd. 22/03/2023 op naam van de referentiepersoon

- documenten Liantis op naam van de referentiepersoon
- loopbaanattest Liantis dd. 19/06/2023 op naam van de referentiepersoon met de reeds voorgelegde info dat hij op 01/04/2021 startte als zelfstandige in hoofdberoep
- vervaldagberichten dd. 29/07/2022; 28/10/2022. 27/01/2023, en 28/04/2023 dat hij telkens (in chronologische volgorde) 780,92 euro, 780,92 euro, 874,19 euro en 874,19 euro aan sociale bijdragen dient te betalen;

Aangezien de referentiepersoon pas in april 2021 als zelfstandige startte, werden de aanslagbiljetten dd. 16.09.2021 en 23.02.2022 die betrekking hebben op de inkomsten van de referentiepersoon van 2020 en 2021 niet in aanmerking genomen daar het geen actueel beeld kan schetsen van de inkomsten van de referentiepersoon in zijn huidige activiteit.

Ook de loopbaanattesten van Liantis worden niet in aanmerking genomen als bewijs van stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen: het stipuleert enkel dat hij startte met een zelfstandige activiteit. De bestreden beslissing stelt dat dit attest geen verdere informatie geeft over aard, stabiliteit en regelmaat van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Het aanslagbiljet van 23.02.2022 geeft aan dat de referentiepersoon in 2021 19 497,29 euro bruto aan opzeggings- en inschakelingsvergoedingen heeft ontvangen en dat de brutowinst van zijn onderneming in 2021 op 14 409,90 euro ligt. Ook geeft het aan dat de referentiepersoon nog een deel loon zou hebben ontvangen. Ook dit wordt niet in aanmerking genomen daar hij op 01.04.2021 startte als zelfstandige. Daar de opzeggings- en inschakelingsvergoedingen ook niet in aanmerking genomen kan worden stelt men dat het aanslagbiljet van 23.03.2022 geen concrete info geeft over de huidige aard van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Verwerende partij wijst er verder nog op dat de te betalen sociale bijdrage van de periode 2021 en 2022 altijd tussen de +- 750 en 780 euro bedroeg. Voor 2023 lag dit rond +- 870 euro. Daar dit telkens de minima van kwartaalbetalingen als zelfstandige met indexering betreffen die als forfait dat betaald dienen te worden door startende zelfstandigen, werd dit niet als bewijs van effectieve inkomsten in aanmerking genomen wij dit niet in aanmerking. De bijlage waarop staat dat de referentiepersoon in 2021 in totaal 2244,33 euro aan sociale bijdrage betaalde, herhaalt enkel de reeds voorgelegde te betalen bedragen die met de vervaldagberichten werden aangetoond

De loonfiche 281.10 dd. 14.02.2023 geeft aan dat hij van het Office National des Vacances Annuelles 4029,06 aan vakantiegeld heeft gekregen. Daar dit betrekking heeft op zijn tewerkstelling als loontrekkende in 2021, werd dit eveneens door verwerende partij niet in aanmerking genomen als bewijs van stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen.

Wat verder de verklaringen van de boekhouder betreft: m.n. de verklaring dd. 23.06.2022 voor de periode van de omzet van de onderneming van de referentiepersoon tussen de periode van 01.04/2021 en 31.12.2021 (winst 6627,54 euro), stukken van de boekhouder op 12.09.2022 (voor de periode 30/06/2021 t.e.m. 31/08/2022: wint 26.752,09 euro) en de balans/resultatenrekening dd. 22.03.2023 (winst 2022: 40.422,44 euro), kan men vaststellen dat de referentiepersoon weldegelijk voldoende bestaansmiddelen heeft. Niettemin stelt men dat dit louter verklaringen van derden (zijnde de boekhouder) zijn. Het is onredelijk om te stellen dat deze "verklaringen op eer" niet volstaan om de inkomsten van de referentiepersoon te bewijzen. Er is geen enkele reden om te twijfelen over de verklaringen van de boekhouder. Het is dan ook onredelijk om deze niet in aanmerking te nemen.

Verder stelt men dat de omzet en de aangegeven winst van het bedrijf niet worden gekoppeld aan effectieve inkomsten aan de hand van o.a. loonfiches. Er dient opgemerkt te worden dat de referentiepersoon als zelfstandige werkt (natuurlijk persoon) en geen vennootschap heeft opgericht. Het is dan ook onmogelijk om loonfiches voor te leggen.

De referentiepersoon keert enkel een deel van de winsten uit wanneer hij dit nodig heeft. Zo legde verzoeker dan ook een aantal verrichtingen voor. Het betreffen de stortingen van RK Service op de privérekening van de referentiepersoon en die gaan als volgt

- 27/09/2021: 800 euro
- 08/10/2021 1000 euro
- 21/10/2021. 1000 euro
- 22/10/2021.1000 euro, nogmaals diezelfde dag om 22u39 1000 euro (=2000 euro in totaal)
- 21/03/2022 1500 euro
- 27/04/2022 1500 euro
- 26/05/2022. 1000 euro, nogmaals diezelfde dag om 23u01 3000 euro (=4000 euro in totaal)
- 30/06/2022. 1000 euro
- 27/07/2022 1100 euro
- 15/08/2022 1000 euro
- 14/09/2022. 1500 euro
- 27/10/2022: 7,112,34 euro (terugbetaling FOD Financiën)
- 06/01/2023: 1600 euro

-21/01/2023: 2000 euro (=3600 euro in totaal voor de maand januari)
-28/02/2023. 1500 euro
-29/04/2023. 1500 euro
-31/05/2023 1800 euro
-24/06/2023: 1800 euro

Zoals hierboven reeds aangehaald, stort de referentiepersoon enkel geld naar zijn privérekening indien hij iets nodig heeft.

Verwerende partij stelt een hiaat vast tussen oktober 2021 en februari 2022 waarbij men er op wijst dat de storting van FOD Financiën (terugbetaling van FOD Financiën van 7 112,34 euro op 27.10.22) niet wordt geïnterpreteerd als een storting van de eventuele vergaarde inkomsten van de referentiepersoon uit zijn onderneming. Hoewel verzoekster dit niet betwist, wenst ze enkel te herhalen dat men omwille van het ontvangen van dit bedrag, geen nood had om bijkomend geld over te schrijven naar de privérekening. Dit wilt geenszins zeggen dat zij in deze periode geen inkomsten hadden.

Men stelt dat de stortingen in het algemeen zeer sterk schommelen, en absoluut geen blijk kunnen geven van enige stabiliteit en regelmaat en gezien deze stortingen niet kunnen worden geverifieerd door/gekoppeld aan loonfiches of andere stukken, voldoen deze stortingen volgens de bestreden beslissing niet aan de voorwaarde van art. 10§5,1° Vw. Niettemin is het onredelijk om enkel naar de stortingen die werden gedaan op de privérekening rekening te houden en niet met de werkelijke inkomsten als zelfstandige die worden gestaafd door de stukken van de boekhouder. Dit zijn namelijk de werkelijke inkomsten waarover verzoekster en de referentiepersoon beschikken.

Inmiddels werd ook de aangifte van de personenbelastingen ingediend voor de inkomsten van het jaar 2022. Hieruit kan nogmaals afgeleid worden dat de referentiepersoon weldegelijk toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen heeft.

Verwerende partij had in casu tevens een individuele behoefteanalyse moeten uitvoeren, doch heeft zij dit duidelijk nagelaten.

Verwerende partij stelt hieromtrent dat zij dienen te concluderen dat op basis van de voorgelegde documenten het onmogelijk is om een juiste inschatting te maken van de inkomsten van de referentiepersoon. Verder oordeelt men onterecht dat een behoefteanalyse, waarvan sprake in artikel 10ter§2, tweede lid van de wet van 15.12.1980 niet moet worden gemaakt aangezien niet werd vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn, wel dat ze niet in aanmerking kunnen worden genomen.

Er is immers geen enkele reden om alle inkomsten van de referentiepersoon niet in aanmerking te nemen. Verzoekster heeft in de mate van het mogelijke documenten overgemaakt om een inzicht te geven op hun inkomsten. Doch werden deze allemaal niet in aanmerking genomen.

Uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat de referentiepersoon in casu een regelmatige tewerkstelling heeft kunnen voorleggen van de voorbije jaren. In het kader van de invulling van de vereiste van "stabiele en regelmatige inkomsten" dient gewezen te worden op het feit dat moet onderzocht worden of de gezinshereniger over stabiele inkomsten beschikt, niet of de gezinshereniger een stabiele tewerkstelling heeft bij eenzelfde werkgever of een stabiele bron van inkomsten heeft. Het feit dat de referentiepersoon eerst werkte in loondienst en vanaf april 2021 als zelfstandige houdt op zich niet in dat de toekomst van de bestaansmiddelen onvoldoende is gegarandeerd. De wet vereist dat met de persoonlijke situatie van betrokkene wordt rekening gehouden en dus ook met zijn in casu regelmatige werkverleden.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel in het licht van artikel 10§2 van de Vreemdelingenwet dient bijgevolg aangenomen te worden.

De bestreden beslissing werd niet getroffen, rekening houdende met het geheel van de elementen van het dossier. Daar de referentiepersoon zich elke maand een bedrag overschrijft en de rest op zijn rekening van zijn zelfstandige activiteit laat staan, is het duidelijk dat hij enkel het bedrag overschrijft die zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde had hiervoor alle bescheiden en inlichtingen dienen op te vragen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn.

Verzoeker verwijst hiervoor naar de vaststaande rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, alsook naar het arrest Chakroun.

De beoordeling van verwerende partij is kennelijk onredelijk. De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist dat de verwerende partij slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (RvV arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4)

De bestreden beslissing bevat aldus geen afdoende motivering en komt te kort aan de zorgvuldigheidsplicht die men mag verwachten in elk concreet geval.

Dat op basis van de flagrante schending van hogervermeld middel de bestreden beslissing dient vernietigd te worden."

2.2. Verweerder repliceert hierop in zijn nota met opmerkingen als volgt:

“In een eerste onderdeel meent verzoekende partij dat ten onrechte werd geoordeeld dat niet werd aangetoond dat de referentiepersoon over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 10.09.2020 in het bezit werd gesteld van een A-kaart, als echtgenote van dhr. [R.K.], op grond van artikel 10 e.v. van de Vreemdelingenwet.

Geheel terecht werd door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie naar aanleiding van een verzoek tot verlenging van verblijf nagegaan of de verzoekende partij nog steeds beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 10 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 10 van de Vreemdelingenwet legt in dit kader (onder meer) volgende voorwaarde op:

[...]

Uit voormelde bepaling blijkt op ondubbelzinnige wijze dat de referentiepersoon moet aantonen over toereikende, stabiele én regelmatige bestaansmiddelen te beschikken, om zichzelf én de gezinsleden te onderhouden en te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden.

Evenwel werd door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing geheel terecht vastgesteld dat niet voldoende wordt aangetoond dat de referentiepersoon over voldoende stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Onder verwijzing naar artikel 10, §5 van de Vreemdelingenwet werd de verzoekende partij vervolgens op zeer zorgvuldige wijze geïnformeerd nopens het gegeven dat bij het beoordelen van de bestaansmiddelen eveneens rekening gehouden wordt met de aard en regelmatigheid ervan.

Er werd door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie bijgevolg uitdrukkelijk gepolst naar bewijsstukken betreffende de zelfstandige activiteit van de referentiepersoon.

De gemachtigde stelde uit nazicht van deze stukken echter vast dat de referentiepersoon niet heeft aangetoond te beschikken over toereikende, stabiele en regelmatig bestaansmiddelen.

Allerminst kennelijk onredelijk wordt in dit kader door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie in de bestreden beslissing overwogen dat:

- de aanslagbiljetten van het jaar 2021 en 2022 geen actueel beeld schetsen van de inkomsten van de referentiepersoon en dat hieruit enkel blijkt dat hij met een zelfstandige activiteit startte;*
- dat de opzeggings- en inschakelingsvergoedingen niet verder gestaafd worden door bijkomende stukken waaruit geconcludeerd zou kunnen worden dat deze wel degelijk stabiel, regelmatig en voldoende zijn;*
- dat de te betalen sociale bijdragen voor 2021, 2022 en 2023 telkens minimumforfaits van kwartaalbetalingen als zelfstandige betreft, waardoor ze niet als bewijs kunnen dienen van effectieve inkomsten;*
- dat het loonfiche dd. 14.02.2023 aangeeft dat de referentiepersoon vakantiegeld zou hebben gekregen maar dat het niet duidelijk is in welke periode en context dit gebeurde;*
- dat de verklaring van de boekhouder wordt opgesteld aan de hand van documenten en verklaringen die geleverd worden door de referentiepersoon zelf, waardoor dit als verklaring op eer moet worden beschouwd;*
- dat er geen loonfiches worden voorgelegd;*
- dat de voorgelegde verrichtingen zeer sterk schommelen;*
- dat bovendien een hiaat vastgesteld wordt in de verrichtingen tussen oktober 2021 en februari 2022;*
- hetzelfde geldt voor de maanden november 2022, december 2022 en maart 2023;*
- dat de stortingen van de FOD Financiën niet geïnterpreteerd worden als een storting van de eventuele vergaarde inkomsten*

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie heeft in toepassing van artikel 11, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet terecht besloten dat de verzoekende partij niet langer het recht heeft om in het Rijk te verblijven.

Artikel 11, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

[...]

Het is derhalve geenszins kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie om te oordelen dat de omzet en de aangegeven winst op basis van de voorgelegde stukken niet gekoppeld kan worden aan de effectieve inkomsten van de referentiepersoon en dat de voorgelegde verrichtingen geen blijk geven van stabiliteit en regelmaat. Bijgevolg tonen de door verzoekende partij voorgelegde stukken niet afdoende aan dat de referentiepersoon over toereikende, stabiele en regelmatig bestaansmiddelen beschikt.

Het loutere gegeven dat de verzoekende partij een andere mening is toegedaan, doet geen afbreuk aan de gedegen motivering van de bestreden beslissing.

Verzoekende partij maakt met haar blote beweringen, als dat er geen enkele twijfel hoeft te bestaan over de verklaringen van de boekhouder, dat het onmogelijk is om loonfiches voor te leggen en dat de

referentiepersoon enkel een deel van de winsten uitkeerde als hij dit nodig had, niet aannemelijk dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie kennelijk onredelijk zou hebben geoordeeld dat uit de door verzoekende partij overlegde stukken blijkt dat de referentiepersoon niet over toereikende, stabiele en regelmatig bestaansmiddelen beschikt.

In antwoord op de concrete kritiek van verzoekende partij als dat een behoefteanalyse diende te worden doorgevoerd, merkt verweerder op dat door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie geheel terecht werd geoordeeld dat er geen bestaansmiddelen voorliggen waarmee overeenkomstig artikel 10, §5 van de Vreemdelingenwet rekening kon gehouden worden.

Wanneer de bestaansmiddelen waarmee rekening kan gehouden worden onregelmatig zijn, komt het evident voor dat zij ook onvoldoende zijn om te voorkomen dat de verzoekende partij, als partner van de Belgische onderdaan, op haar beurt ten laste zou vallen van de openbare overheden (cf. RvS 11 juni 2013, nr. 223.807).

Zie in die zin:

“Verzoeker betoogt wel dat verweerder een behoefteanalyse had moeten maken, in de zin dat hij diende na te gaan welke bestaansmiddelen hij en zijn echtgenote nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste van de Belgische staat te vallen, en hieromtrent had moeten motiveren. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker volledig in gebreke blijft te duiden op welke basis een dergelijke behoefteanalyse zich opdroeg. Daarnaast merkt de Raad ook op dat verweerder vaststelde dat enkel inkomsten uit een werkloosheidsuitkering voorlagen die hij, nu niet bleek dat de echtgenote actief werk zoekt, overeenkomstig artikel 10, § 5 van de Vreemdelingenwet niet in aanmerking kon nemen. In de situatie waarin geen bestaansmiddelen voorlagen waarmee overeenkomstig artikel 10, § 5 van de Vreemdelingenwet rekening kon worden gehouden, kan niet worden ingezien welk nut een behoefteanalyse nog had. In deze situatie liggen noodzakelijkerwijze geen bestaansmiddelen voor om te voorkomen dat de vreemdeling ten laste komt van het sociale bijstandstelsel. Bij gebreke van bestaansmiddelen die in rekening konden worden gebracht, kon verweerder in geen geval vaststellen dat alsnog was voldaan aan de vereiste van de bestaansmiddelen. In deze zin blijkt ook niet welk belang verzoeker heeft bij dit onderdeel van zijn middel.” (R.v.V. nr. 141 138 van 17 maart 2015).

En ook:

“De Raad dient hierbij te duiden dat de werkloosheidsuitkeringen van verzoeksters echtgenoot enkel in aanmerking kunnen worden genomen indien tevens wordt bewezen dat hij actief werk zoekt (artikel 10, § 5 van de vreemdelingenwet).” (R.v.V. nr. 121 463 van 26 maart 2014)

De kritiek van verzoekende partij alsdat er ten onrechte geen individuele behoefteanalyse werd verricht is niet ernstig.

Waar verzoekster nog aanhaalt dat er onvoldoende rekening zou zijn gehouden met het werkverleden van de referentiepersoon, wijst verwerende partij erop dat de toekomst van de bestaansmiddelen vanzelfsprekend afhankelijk is van de tewerkstelling waarin de referentiepersoon zich op heden bevindt, zijnde zijn zelfstandige activiteit. Nu de referentiepersoon niet langer in dienstverband tewerkgesteld is, zullen er naar de toekomst toe op die manier ook geen inkomsten als bediende meer verworven worden. Verweerder benadrukt ter zake dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt in het kader van de beoordeling van de toereikende, stabiele en regelmatig bestaansmiddelen.

Het loutere feit dat verzoekende partij de mening is toegedaan dat ten onrechte werd besloten tot de intrekking van verblijf, zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter), volstaat uiteraard geenszins om tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing te besluiten.

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat een beslissing tot intrekking van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter) diende te worden afgegeven.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van de zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidsbeginsel waarvan verzoekende partij de schending aanvoert.”

2.3. Allereerst moet worden geduoid dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud ervan verzoekster het genoemde inzicht verschaft en haar aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit het door verzoekster neergelegde verzoekschrift blijkt ook dat zij zowel de juridische als de feitelijke overwegingen die aan de basis liggen van de beslissing tot

beëindiging van haar verblijf kent. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

2.4. In zoverre verzoekster een inhoudelijke kritiek naar voor brengt op de motieven van de bestreden beslissing moet worden aangenomen dat zij doelt op een schending van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Hij is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid verder de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.5. Deze beginselen van behoorlijk bestuur worden onderzocht in het licht van artikel 11, § 2, lid 1, 1° van de Vreemdelingenwet, waarvan toepassing wordt gemaakt in de bestreden beslissing. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in een van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven :

1° de vreemdeling voldoet niet meer aan een van de in artikel 10 bepaalde voorwaarden;”

Verweerder oordeelde meer bepaald dat niet langer is voldaan aan de in artikel 10, § 2, lid 3 van de Vreemdelingenwet voorziene verblijfsvoorwaarde, die luidt:

“De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 4° en 5°, moet het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in § 5 om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de leden van zijn familie bedoeld in § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje.”

Artikel 10, § 5 van de Vreemdelingenwet stelt in dit verband:

“De stabiele en toereikende bestaansmiddelen bedoeld in § 2, derde lid, moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslag, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.”

Artikel 12bis, § 2, lid 4 van de Vreemdelingenwet voorziet ten slotte:

“Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in artikel 10, § 5, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de vreemdeling die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling.”

2.6. Het is niet betwist dat verzoeksters echtgenoot, of nog de referentiepersoon die werd vervoegd in België, sinds april 2021 is gestart als zelfstandige in hoofdberoep en evenmin dat de inkomsten hieruit de enige inkomsten zijn van het gezin. In de bestreden beslissing stelde verweerder vast dat verzoekster er niet in slaagde om aan de hand van de door haar overgemaakte stukken aannemelijk te maken dat haar echtgenoot uit deze zelfstandige activiteit nog stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen geniet die hem toelaten zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en te voorkomen dat zij ten laste zouden vallen van de openbare overheden.

Inzake de stukken van een boekhouder in verband met de omzet en winst van de onderneming van de referentiepersoon in de periode van 1 april 2021 tot 21 december 2021 en van 30 juni 2021 tot 31 augustus 2022 en de door een boekhouder opgestelde balans en resultatenrekening van 22 maart 2023 voor het boekjaar 2022, stelt verweerder vast dat stukken van een boekhouder zijn te beschouwen als *“loutere verklaringen van een derde”*, omdat deze stukken worden opgesteld aan de hand van documenten en verklaringen die worden aangeleverd door zijn klant. Nog stelt verweerder dat het niet duidelijk is welk deel van de winst beschikbaar is voor het persoonlijk gebruik van de referentiepersoon en zijn gezin en of zich dat vervolgens vertaalt in stabiele, toereikende en regelmatige bestaans-middelen voor het gezin. Inzake deze stukken stelt verweerder *“concluderend”* dat *“de omzet en de aangegeven winst van het bedrijf niet [kunnen] worden gekoppeld aan effectieve inkomsten aan de hand van o.a. loonfiches”*.

Inzake de voorgelegde stortingsbewijzen van de onderneming op de privérekening van de referentiepersoon, zoals vermeld in de bestreden beslissing, stelt verweerder dat deze evenmin toelaten een juiste inschatting te maken van de inkomsten van de referentiepersoon en dat vragen rijzen over de aard van deze verrichtingen. Verweerder merkt zo op dat er een hiaat is tussen oktober 2021 en februari 2022. Nog stelt hij vast dat de terugbetaling door de FOD Financiën in oktober 2022 voor een bedrag van 7.112,34 euro niet kan worden beschouwd als een *“storting van de eventuele vergaarde inkomsten van de referentiepersoon uit zijn onderneming”*. Hij merkt op dat voor de maanden oktober, november en december 2022 niets werd voorgelegd. Meer algemeen oordeelt verweerder dat de stortingen *“om onverklaarbare redenen zeer sterk schommelen”* en zij om deze reden geen blijk geven van enige stabiliteit en regelmaat. Hij stelt nog dat de stortingen niet kunnen worden geverifieerd door of gekoppeld aan loonfiches of andere stukken.

Nu volgens verweerder onmogelijk een juiste inschatting kan worden gemaakt van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon, of nog de voorgelegde bestaansmiddelen volgens hem niet in aanmerking kunnen worden genomen, is hij van oordeel dat een behoeftanalyse niet moet worden doorgevoerd.

2.7. Verzoekster brengt hiertegen in dat op basis van de voormelde stukken van een boekhouder wel degelijk kan worden vastgesteld dat haar echtgenoot voldoende bestaansmiddelen heeft. Zij acht het kennelijk onredelijk om te stellen dat deze *“verklaringen op eer”* niet volstaan om de inkomsten van de referentiepersoon te bewijzen, nu er geen enkele reden is om te twijfelen aan de verklaringen van de boekhouder. In zoverre verweerder stelt dat de omzet en winst van de onderneming niet kunnen worden gekoppeld aan effectieve inkomsten van de referentiepersoon aan de hand van onder meer loonfiches, merkt verzoekster op dat haar echtgenoot een eenmanszaak – en geen vennootschap – heeft, en dus geen loonfiches kunnen worden voorgelegd. Zij wijst er op dat haar echtgenoot enkel een deel van de winst uitkeert wanneer hij dit nodig heeft, zoals dit blijkt uit de voorgelegde verrichtingen van de onderneming op de privérekening van de referentiepersoon. Zij merkt op dat gelet op de terugbetaling door de FOD Financiën in oktober 2022 er in de bewuste periode geen nood was om bijkomend geld over te schrijven op de privérekening, maar dat dit niet betekent dat het gezin in deze periode geen inkomsten had. Zij acht het nog kennelijk onredelijk om, wat de stabiliteit en regelmaat van de bestaans-middelen betreft, enkel te kijken naar de stortingen en niet evenzeer de werkelijke inkomsten als zelfstandige in rekening te brengen die worden gestaafd door de boekhouder. Er is volgens verzoekster onterecht geen behoeftanalyse doorgevoerd.

2.8. De Raad kan verzoekster volgen in haar standpunt dat de beoordeling inzake de bestaansmiddelen van de referentiepersoon is aangetast door een gebrek aan zorgvuldigheid dan wel kennelijk onredelijk is, op volgende gronden.

De Raad oordeelt in eerste instantie dat het kennelijk onredelijk is om de voorgelegde balans en resultatenrekening voor 2022 van de onderneming van de referentiepersoon te beschouwen als een *“loutere verklaring [op eer] van een derde”*. Deze stukken maken deel uit van de boekhouding en de jaarrekening en vormen ook de basis voor de belastingaangifte. De resultatenrekening laat toe vast te stellen of een onderneming winst of verlies maakt en geeft een overzicht van de economische activiteit

van de onderneming voor een ruimere periode, in dit geval 2022. Het gegeven dat de balans en resultatenrekening worden opgemaakt door een boekhouder aan de hand van documenten die worden aangeleverd door zijn klant, maakt nog niet dat dit stukken zijn die zonder meer kunnen worden gekwalificeerd als loutere verklaringen op eer van een derde.

In tweede instantie moet worden vastgesteld dat het niet is betwist dat de echtgenoot van verzoekster een eenmanszaak heeft, en geen vennootschap. In het geval van een eenmanszaak bestaat er geen duidelijke scheiding tussen het persoonlijk vermogen en dat van de onderneming. De realiteit van een eenmanszaak werd door verweerder onvoldoende in rekening gebracht en zelfs miskend, zoals waar hij stelt dat het niet duidelijk is of het gezin kan beschikken over de inkomsten of winst van de onderneming, waar hij *“concluderend”* stelt dat de omzet en winst van de onderneming niet kunnen worden gekoppeld aan de effectieve inkomsten aan de hand van onder andere loonfiches of nog waar hij stelt dat de stortingen van de onderneming op de privérekening van de referentiepersoon niet kunnen worden geverifieerd door of gekoppeld aan loonfiches of andere stukken. De notie van loonfiches is evenwel vreemd aan een eenmanszaak, nu de inkomsten van de onderneming rechtstreeks toekomen aan de zelfstandige natuurlijk persoon (daargelaten de personenbelasting die nog is verschuldigd). De stortingen die van de rekening van de onderneming gebeuren naar de privérekening van de zelfstandige natuurlijk persoon zijn zo ook eerder een goede praktijk om een correct zicht op de werking van de onderneming te vrijwaren, maar doen geen afbreuk aan het reeds gestelde dat geen duidelijke scheiding bestaat tussen het persoonlijk vermogen en dat van de onderneming. Zoals verzoekster aanhaalt, is het ook niet onlogisch – en al zeker niet *“onverklaarbaar”* – dat geen dergelijke stortingen plaatsvonden in de maanden oktober, november en december 2022, gelet op de terugbetaling van ruim 7.000 euro door de FOD Financiën in oktober 2022. Hieruit kan niet in redelijkheid worden besloten dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon niet (langer) stabiel en regelmatig zouden zijn. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat in het kader van een eenmanszaak het niet abnormaal is dat de inkomsten fluctueren doorheen het jaar of nog dat de stortingen die worden gedaan op de privérekening fluctueren in functie van de werkelijke behoeften van het gezin, maar ook dit niet in redelijkheid kan volstaan om te stellen dat geen stabiele en regelmatige inkomsten blijken. Belangrijker in dit verband is om de inkomsten of winst van de onderneming op jaarbasis te kennen. In voorliggend geval werd echter wel degelijk de resultaten- of jaarrekening van de onderneming voorgelegd. De motivering dat de stortingen niet kunnen worden geverifieerd door loonfiches is, zoals reeds aangegeven, in voorliggend geval volkomen zinledig.

Het verweer in de nota met opmerkingen doet geen afbreuk aan de gedane vaststellingen.

2.9. Een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel juncto de aangehaalde wettelijke bepalingen wordt aangetoond.

2.10. Het enig middel is, in de aangegeven mate, gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een verder onderzoek van het middel dringt zich niet langer op.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 juli 2023 tot beëindiging van het verblijf wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend drieëntwintig door:

I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS